

ikke tænkt mig. Nu er vel Tiden ikke inde til — vi skulle jo spare — at anlægge 3 eller 4 nye Statsseminarier, men hvis vi havde Raad dertil, vilde jeg meget tilraade det. Men eet maatte vi kunne faa Raad til, og det var et Kvindeseminarium til Uddannelse af eksaminerede Lærerinder. Naar Staten giver sig af med at uddanne Seminarister og Forskolelærerinder, maa den, saa længe den fastholder denne Eksamen, ogsaa have Statsseminarier, hvor man kunde uddanne virkelig eksaminerede Lærerinder, Seminarier, der kunde komme til at konkurrere med Privatseminarierne saavel som med de andre 4 Statsseminarier og Forskolelærerindeseminarierne. Der har været Tale om at lukke Statsseminarierne op for kvindelige Elever. Det vil jeg bestemt fraraade. Jeg vilde hellere, at man lukkede Døren i for de kvindelige Elever ogsaa paa de private Seminarier. Ikke fordi jeg i mindste Maade er bange for erotiske Tilbøjeligheder eller den Slags Ting (Munterhed). Det er ikke noget at le ad, det er ikke det, jeg er bange for; jeg har aldrig hørt, at man har talt om noget som helst usømmeligt i den Retning. Men det er, fordi Kvinder og Mænd nu en Gang ere to forskellige Naturer; de ere forskellige baade i legemlig og aandelig Henseende. Dernæst ere ogsaa de Fag, som de to Køn skulle virke i, naar de komme ud i det praktiske Liv, ikke lige vigtige. Lærerinderne have Haandgerning, hvad der tager dem megen Tid — det sige alle, der have været paa Seminarium. Dette Fag ere Seminaristerne helt fri for. Jeg tror ogsaa, at Lærerinder, der for største Delen væsentligst komme til at holde Skole for og omgaas mindre Børn — det er i alt Fald paa dette Punkt, de have deres Fortrin fremfor Lærerne —, kunne nok nøjes med en mindre Grad af Dygtighed i at spille Fiol end Seminaristerne, nøjes med mindre Matematik, Fysik, Regning og sligt. Faar man Kvinder ind paa Seminarier for sig og de mandlige Seminarister for sig, kan man lægge Undervisningen, saa at den passer for hvert Hold, for de kvindelige Seminarister paa de kvindelige Seminarier og for de mandlige paa de mandlige Seminarier. Nu er det saaledes, at de mandlige Elever paa disse blandede Seminarier ere langt de fleste; maaske kunne Kvinderne overfløje dem til sidst, men endnu er det ikke sket, og derfor lægges Undervisningen saaledes, at den passer for de mandlige, og saa kunne de kvindelige

se sig om, hvordan den kommer til at passe for dem.

Dermed skal jeg slutte. I alt væsentligt kan jeg slutte mig til det foreliggende Forslag med Hensyn til de Grundpunkter og de Grundideer, hvorpaa Forslaget hviler: Enkelthederne skal jeg ikke komme ind paa, det synes jeg bedre gøres i et Udvalg.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*Enevold Sørensen*): Det er navnlig Spørgsmaalet om Ændring i den bestaaende Optagelsesprøve til Seminarierne, som har vakt Betænkelighed hos forskellige ærede Medlemmer og fremkaldt Kritik. Jeg maa opholde mig lidt ved denne Sag. Det maa ikke glemmes, at vi jo have en Optagelsesprøve. En saadan skal ifølge Seminarieloven af 1894 holdes ved ethvert Seminarium. Fordringerne ved denne Prøve ere fastsatte af Ministeriet og kunne til enhver Tid ændres, om saadant maatte anses for ønskeligt. En saadan Optagelsesprøve fandtes allerede forud for Loven af 1894 ved Statsseminarierne, men ved Loven af 1894 gjordes Prøven til Betingelse for Optagelse paa ethvert Seminarium, altsaa ogsaa paa de private Seminarier. Ved Lovens Forelæggelse i Samlingen 1893—94 udtaltes det i Motiverne: „Her skal blot bemærkes, at det af Ministeriet vil blive taget under Overvejelse, om der ikke er Anledning til at skærpe Fordringerne ved denne Prøve for at sikre sig, at Eleven ved Optagelsen paa Seminarier er i Besiddelse af større Kundskaber og Modenhed, end der hidtil har været krævet, saaledes at der for Fremtiden med større Kraft kan arbejdes navnlig paa den særlige Læreruddannelse“. Jeg beder bemærket, at det var dette Krav, der fremsattes i 1894, og det er det samme Krav, som stilles nu: noget bedre Forberedelse, nogle flere elementære Kundskaber, noget større Modenhed hos Eleverne, for at man fremtidig kan tage fat med større Kraft paa de Opgaver, der maatte ligge for ved den egentlige Seminarieundervisning.

Den Gang frygtede man ikke for at gaa denne Vej og saa ikke deri en Række skjulte Farer. Saavel Udvalget som Tinget tiltraadte Forslaget om Optagelsesprøven, altsaa at paalægge Privatseminarierne en Forpligtelse til kun at optage de Elever, der bestaa en Optagelsesprøve, til hvilken Fordringerne fastsættes af Ministeriet. Nu er det ganske vist ikke et Lovforslags Mo-